

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 745/06
14.11.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Vesne Popović, Jasminke Stanojević, Mirjane Grubić i Milomira Nikolića, članova veća, u pravnoj stvari tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženih: Centra za socijalni rad Grada Novog Sada, čiji je punomoćnik BA, advokat, BB i VV, koje zastupa BV, advokat, radi predaje nepokretnosti, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu Gž.3270/05 od 14.09.2005. godine, u sednici održanoj 14.11.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE, kao neosnovana, revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Novom Sadu Gž.3270/05 od 14.09.2005. godine, ispravljene rešenjima istog suda Gž.3270/05 od 28.10.2005. godine i Gž.3270/05 od 09.12.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Novom Sadu P.8465/04 od 14.04.2005. godine, ispravljene rešenjem istog suda P.8465/04 od 03.06.2005. godine, u delu koji se revizijom pobija, odbijen je tužbeni zahtev kojim je tužilac tražio da se obavežu tuženi da mu predaju u posed stan GG, po zapisniku zatečenih stvari, bez lica ili slobodan, kao i da mu naknade troškove postupka, te je obavezan tužilac da naknadi tuženima drugog i trećeg reda troškove postupka od 153.900,00 dinara.

Presudom Okružnog suda u Novom Sadu Gž.3270/05 od 14.09.2005. godine, ispravljene rešenjima istog suda Gž.3270/05 od 28.10.2005. godine i Gž.3270/05 od 09.12.2005. godine, žalba tužioca, kao i tuženih su odbijene, a prvostepena presuda potvrđena.

Protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu, tužilac je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu čl.399. ZPP ("Sl.glasnik RS" br.125/04) i našao da je revizija neosnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl.361. stav 2. tač.9. ZPP, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti, a ni povreda iz tač.12. istog člana, na koju se u reviziji ukazuje, jer nižestepene presude sadrže jasne i potpune razloge o odlučnim činjenicama koje nisu protivurečne zapisnicima o datim iskazima i pribavljenim ispravama, a u pobijanoj presudi ocenjeni su žalbeni navodi od odlučnog značaja.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, rešenjem Centra za socijalni rad Novi Sad od 10.03.1997. godine, data je saglasnost za zaključenje Ugovora o doživotnom izdržavanju između primaoca izdržavanja DD i davaoca izdržavanja VV. Pred Opštinskim sudom u Novom Sadu, 13.03.1997. godine zaključen je Ugovor o doživotnom izdržavanju, u kome je u ime primaoca izdržavanja ugovor potpisala tužena BB, koja je rešenjem istog Centra (od 28.02.1997. godine) postavljena za staraoca DD, a predmet ovog ugovora (pored obaveze izdržavanja VV) bio je stan GG. Međutim, rešenjem Centra za socijalni rad Novog Sada, od 17.04.2000. godine poništeno je rešenje od 28.02.1997. godine, pa je za staraoca DD postavljen tužilac (sestrić). Pravnosnažnom presudom Opštinskog suda u Novom Sadu P.3618/97 od 05.03.2002. godine, poništen je navedeni Ugovor o doživotnom izdržavanju, a rešenjem istog suda O.1833/03 od 18.06.2003. godine, koje je postalo pravnosnažno 16.07.2003. godine, za naslednike DD (preminule __1997. godine), oglašene su ĐĐ (sestra ostavilje) i EE (sestričina iza pokojne sestre ostavilje - ŽŽ) sa po 1/2 na zaostavštini koju čini stan GG. U državi ovog stana, nalazi se VV.

Kod ovako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilno su nižestepeni sudovi odbili tužbeni zahtev kao neosnovan, zbog nedostatka aktivne legitimacije ovde tužioca.

Aktivna legitimacija predstavlja materijalno-pravni odnos tužioca prema subjektivnom pravu (predmetu spora) čija se zaštita u sudskom postupku traži. Da bi tužbeni zahtev bio usvojen, stvarna legitimacija (i aktivna i pasivna) mora postojati do zaključenja glavne rasprave.

Tužilac je rešenjem Centra za socijalni rad Novog Sada, postavljen za staraoca DD, koja je preminula __.1997. godine, a za čije naslednike su oglašene ĐĐ (majka tužioca) i EE (sestra od tetke tužiocu).

Prema odredbama Zakona o braku i porodičnim odnosima Republike Srbije ("Sl.glasnik SRS" br.22/80 ... "Sl.glasnik RS" br.22/93 ... 29/01), koji se primenjuje na osnovu čl.357. stav 2. Porodičnog zakona ("Sl.glasnik

RS" br.18/05), staralac zastupa štićenika (čl.239. stav 1. Zakona) i u ime i za račun štićenika vrši poslove koji spadaju u redovno poslovanje i upravljanje njegovom imovinom (čl.240. istog Zakona).

Prema čl.212. stav 1. Zakona o nasleđivanju ("Sl.glasnik RS" br.46/95) zaostavština, po sili zakona, prelazi na ostaviočeve naslednike u trenutku njegove smrti, dakle, bez obzira kada je okončan ostavinski postupak i kada su oglašeni za naslednike.

U konkretnom slučaju, predmet spora je predaja nepokretnosti - stana, koji jeste bio u svojini DD, kojoj je tužilac postavljen za staraoca, ali je to pravo (svojine na stanu) momentom njene smrti (17.03.1997. godine) prešlo na treća lica - naslednike, ali ne i na tužioca. Imajući u vidu da je tužiočeva štićenica preminula, to su prestala njegova ovlašćenja iz čl.239. stav 1. Zakona o braku i porodičnim odnosima Republike Srbije da je zastupa, a imovina čiju predaju tužilac traži ovom tužbom je do zaključenja glavne rasprave bila u svojini trećih lica, to pravilno nižestepeni sudovi zaključuju da ne postoji materijalnopravni odnos tužioca u odnosu na nepokretnost koja je predmet spora u ovoj pravnoj stvari.

Na osnovu čl.405. stav 1. Zakona o parničnom postupku, odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća-sudija

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dm